

מושאפ וסבא שמש

סיפור משבט המופנואוק
על חשיבות השמש בחיינו
(מתאים לימי השוויון)

עיבוד: שחף פטישי
ורן מלצר

ביבשת רחוקה חי לו שבט קטן. כל בוקר אנשי השבט היו מתעוררים עם הנץ החמה; עובדים, לומדים ומשחקים. מששקעה השמש, היו חוזרים לאוהלים שלהם ומתחממים ליד המדורה. כך עשו כולם, כאשר הימים היו חמים והלילות היו קרירים. הימים היו מספיק ארוכים כך שכולם הספיקו לעשות כל מה שרצו, אבל כאשר החלו רוחות קרות לנשב, אנשי השבט שמו לב שהימים הולכים ומתקצרים. הדייגים נאלצו לצאת מהים לפני שמילאו את סירותיהם בדגים, המלקטות נאלצו לחזור לבתיהן כשסליהן לא מלאים בפירות טעימים והילדים נאלצו להפסיק את משחקם ולחזור לבתיהם לפני שהשמש תשקע והחושך יירד. הימים החמים הוסיפו להתקצר והלילות הקרים הלכו והתארכו.

מה נעשה? שאלו האנשים. לא ייתכן שסבא שמש ישקע כל כך מוקדם וישאיר אותנו עם החושך הקר בלי שהספקנו לעשות דבר. חייבים ללכת לדבר עם סבא שמש. אבל אף אחד לא היה מספיק אמיץ לצאת למסע לעבר השמש. אף אחד חוץ ממושאפ. מושאפ האמיץ נשלח למשימה ללכת לדבר עם סבא שמש ולשכנע אותו להישאר ולא להיעלם כל כך מהר. הוא לקח צידה לדרך והלך לעבר הים, שם שוקע השמש בכל לילה ונעלם. מושאפ חיכה לשמש וכשראה אותו אדום כולו ועומד לשקוע קרא לו: "סבא שמש, עצור, חכה רגע" אבל סבא שמש לא שמע, שקע ונעלם.

מושאפ לא התייאש, חזר לישון בחוף הים ולמחרת בבוקר הכין לו סירה מענפים ורשת גדולה עשויה אצות. הוא הפליג חזרה ללב הים ועם בוא הערב חיכה לסבא שמש. הוא ראה את סבא שמש, הוציא את הרשת ותפס אותו. סבא שמש המופתע עצר מעל הים, הביט במושאפ ואמר: "מה, מה זה? מי אתה? למה אתה עוצר אותי?"

"אני מושאפ ואני רוצה לדבר איתך. אני חי עם אנשי השבט הקרוב ובאתי לבקש ממך שלא תלך כל כך מוקדם. כולם לא מבינים למה אתה עוזב אותנו כל כך מוקדם ומשאיר אותנו עם החושך הקר כל כך הרבה זמן. כולם פוחדים שאתה תלך והחושך יישאר פה לתמיד".

צחק סבא שמש צחוק גדול ואמר: "הו מושאפ יקר. אני עוזב אתכם מוקדם כי אני צריך ללכת לחמם

ולהאיר את צידו השני של העולם. אל תדאג, אני עוד אחזור והימים יחזרו להיות ארוכים ותוכלו שוב להספיק לעשות את כל הדברים שלכם אבל בינתיים אני צריך להיות בצד השני של העולם. עכשיו, חזור לאנשי השבט ומסור להם את דבריי. לך לפני שהחושך יירד."

חזר מושאפ לאנשי השבט והסביר להם את מה שסבא שמש אמר. האנשים שמחו לשמוע שסבא שמש עוד יחזור אליהם והשלווה והרוגע חזרו ללבבות שלהם.